

Sygn. akt IV U 51/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 20 listopada 2014 roku nr (...)

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

zwrot nienależnie pobranego świadczenia

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 51/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 sierpnia 2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 20.11.2014 r. na podstawie art. 103-105, 127 oraz 138-140, art. 141 ust. 1-3 oraz art. 142-144 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.), rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. Nr 58, poz. 290 z późn. zm.) i ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm) dokonał miesięcznego rozliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy A. P. w związku z przychodem uzyskanym w poszczególnych miesiącach 2013 r. Przychód osiągnięty w poszczególnych miesiącach uzasadniał zawieszenie lub zmniejszenie świadczenia albo wypłatę tego świadczenia w pełnej wysokości co organ rentowy przedstawił w formie tabeli. Po dokonaniu miesięcznego rozliczenia Zakład ustalił, że przychód osiągnięty w poszczególnych miesiącach rozliczanego okresu, uzasadniał zmniejszenie świadczenia wraz z dodatkami - łącznie o 6547,20 zł. Świadczenie w poszczególnych miesiącach rozlicznego okresu było wypłacone w pełnej wysokości. Organ rentowy ustalił, że odwołujący jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń w kwocie 6547,20 zł na rachunek bankowy ZUS w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia decyzji.

A. P. wniósł odwołanie od tej decyzji podnosząc, iż zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ jego przychód w 2013 r. nie uzasadniał takiego rozstrzygnięcia. Odwołujący nie kwestionował wysokości przychodu osiągniętego z tytułu zatrudnienia w 2013 r., natomiast nie zgadzał się z ustaleniem przez organ rentowy jego

przychodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Nie osiągnął żadnego przychodu w sensie ekonomicznym, ale stratę w wysokości 15227,00 zł. Organ rentowy do obliczeń jego przychodu mimo to przyjął, że z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej osiągnął miesięcznie przychód w kwocie 2227,80 zł, łącznie 26733,60 zł. W rzeczywistości jest to „wirtualny” przychód ustalony przez organ rentowy, ponieważ on nie osiągnął żadnego przychodu z działalności gospodarczej w sensie ekonomicznym, lecz stratę w wysokości 15227,00 zł. Po zliczeniu obu źródeł przychodów, zdaniem organu rentowego osiągnął przychód w 2013 r. w wysokości 50893,60 i tym samym przekroczył kwotę graniczną ustaloną dla tego okresu o kwotę 6547,20 zł i kwotę tę winien zwrócić. Po pierwsze nie osiągnął przychodu z działalności gospodarczej, a po drugie nie został prawidłowo pouczonej przez organ rentowy co uważa się za przychód rencisty, bo gdyby tak było to wyrejestrowałby działalność gospodarczą, która przynosi mu jedynie straty. Domagał się zmiany zaskarżonej decyzji w całości i ustalenia, że nie jest zobowiązany do zwrotu wyliczonej kwoty pobranych świadczeń za rok 2013, a ponadto domagał się zasądzenia od organu rentowego na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. ur. w dniu (...)r. od 15.11.2012 r. pobiera rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji przyznaną decyzją z dnia 24.05.2013 r. na okres do 31.12.2015 r. Odwołujący był pouczonej o ustawowym obowiązku zgłaszania osiąganych przychodów w otrzymywanych decyzjach, które zawierają także pouczenia o zasadach zawieszania i zmniejszania świadczeń w związku z osiąganiem przychodów oraz ich rozliczania.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 24.05.2013 r. –k. 57-58 ar czII,

decyzja ZUS z dnia 28.06.2013 r. –k. 61-62 ar czII,

wniosek z dnia 15.02.2013 r. –k. 1 ar czII,

Odwołujący w 2013 r. uzyskał przychody z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w kwocie 24000,00 zł tj. po 2000,00 zł miesięcznie. Dodatkowo w lipcu 2013 r. osiągnął również przychód w firmie(...) SA w kwocie 160,00 zł brutto.

/okoliczności bezsporne/

A. P. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą, z której w 2013 r. osiągnął stratę w wysokości 15227,00 zł. W 2013 r. 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek to kwota wynosząca miesięcznie - 2227,80 zł.

Dowód: pismo odwołującego z dnia 16.10.2014 r. -k. 48 ar czII,

Organ rentowy decyzją z dnia 20.11.2014 r. na podstawie art. 103-105, 127 oraz 138-140, art. 141 ust. 1-3 oraz art. 142-144 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.), rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. Nr 58, poz. 290 z późn. zm.) i ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm) dokonał miesięcznego rozliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy A. P. w związku z przychodem uzyskanym w poszczególnych miesiącach 2013 r. Przychód osiągnięty w poszczególnych miesiącach uzasadniał zawieszenie lub zmniejszenie świadczenia albo wypłatę tego świadczenia w pełnej wysokości co organ rentowy przedstawił w formie tabeli. Osiągnięty przychód uzasadniał zawieszenie/zmniejszenie świadczenia za okres 01-02.2013 r. o kwotę po 528,00 zł, a w okresie 03-12.2013 r. o kwotę po 549,12 zł. Po dokonaniu miesięcznego rozliczenia Zakład ustalił, że przychód osiągnięty w poszczególnych miesiącach rozliczanego okresu, uzasadniał zmniejszenie świadczenia wraz z dodatkami - łącznie o 6547,20 zł. Świadczenie w poszczególnych miesiącach rozlicznego okresu było wypłacone w

pełnej wysokości. Organ rentowy ustalił, że odwołujący jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń w kwocie 6547,20 zł na rachunek bankowy ZUS w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia decyzji.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 20.11.2014 r. –k. 118-119 ar,

Ustalenia poczynione przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. – poczynione w przedmiocie przychodu osiąganego przez odwołującego – legły u podstaw wydania zaskarżonej decyzji. Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się na dokumentach zebranych w aktach organu rentowego, albowiem nie zostały one skutecznie podważone przez odwołującego, dlatego zostały w całości uznane za wiarygodne i prawdziwe.

Sąd rozważył co następuje:

Przedmiotem postępowania było ustalenie wysokości przychodu osiąganego przez A. P. w 2013 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej i tym samym przekroczenia kwoty granicznej ustalonej dla tego roku. W konsekwencji, po ustaleniu przez organ rentowy w jakiej wysokości świadczenie rentowe podlegało zawieszeniu, określił kwotę nienależnego świadczenia podlegającego zwrotowi.

W myśl art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Zgodnie z ustępem 2 tego artykułu za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się:

1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania; 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia.

4. Nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń za okres dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ rentowy o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane, w pozostałych zaś wypadkach - za okres dłuższy niż 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Kwoty nienależnie pobranych świadczeń w związku z osiągnięciem przychodów, o których mowa w art. 104 ust. 1, podlegają zwrotowi za okres nie dłuższy niż 1 rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym wydano decyzję o rozliczeniu świadczenia, jeżeli osoba pobierająca to świadczenie powiadomiła organ rentowy o osiągnięciu przychodu, w pozostałych zaś przypadkach - za okres nie dłuższy niż 3 lata kalendarzowe poprzedzające rok wydania tej decyzji.

6. Organ rentowy może odstąpić od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, zmniejszyć wysokość potrąceń, ustaloną zgodnie z art. 140 ust. 4 pkt 1, lub zawiesić dokonywanie tych potrąceń na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności.

Stosownie do treści art. 104 ust. 1 powołanej ustawy prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3-8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6. Zgodnie z ust. 2 i 3 powołanego przepisu za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3, w tym także stosuje się to do emerytów i rencistów osiągających przychód z tytułu działalności wykonywanej za granicą.

4. Przepisy ust. 1, 1a i 2 stosuje się również do osób wyłączonych z obowiązku ubezpieczenia społecznego z tytułu ustalenia prawa do emerytury i renty lub wykonujących działalność niepodlegającą obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z uwagi na podleganie temu obowiązkowi z innego tytułu.

5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do honorariów z tytułu działalności twórczej i artystycznej.

6. Za przychód, o którym mowa w ust. 1, uważa się również kwoty pobranych zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, wypłacanego na podstawie przepisów Kodeksu pracy, i kwoty świadczenia rehabilitacyjnego i wyrównawczego, zasiłku wyrównawczego i dodatku wyrównawczego.

7. Prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba, ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

8. W razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998 r. w wysokości:

1) 24% kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998 r. - dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;

2) 18% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy;

3) 20,4% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba.

9. Kwoty maksymalnych zmniejszeń, o których mowa w ust. 8, podlegają podwyższeniu, przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w kolejnych terminach waloryzacji.

10. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski":

1) w terminie do 14 dnia roboczego drugiego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego - kwoty przychodu, o których mowa w ust. 7 i 8, z zaokrągleniem w górę do pełnych 10 groszy;

2) w terminie do 14 roboczego dnia listopada - kwoty graniczne przychodu dla mijającego roku kalendarzowego.

Ustęp la art. 104 ustawy emerytalnej dodany ustawą z dnia 8 lipca 1999 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 70, poz. 774) wprowadził nowe pojęcie przychodu z działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią powołanego przepisu dla emerytów i rencistów prowadzących pozarolniczą działalność, za przychód powodujący zmniejszenie lub zawieszenie świadczenia, przyjmuje się przychód, stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych. Ekonomiczne pojęcie przychodu zastąpione zostało pojęciem prawnym.

W myśl art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.), podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe dla ubezpieczonych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak, niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale. Wbrew stanowisku odwołującego z uwagi na brzmienie przytoczonych przepisów bez znaczenia jest rzeczywiście osiągnięty dochód (zysk) z prowadzonej działalności gospodarczej lecz liczy się przychód z prowadzonej działalności gospodarczej stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w rozumieniu ww. przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych. Ustawodawca wprowadzając swoistego rodzaju fikcję prawną przyjął, że dla tej grupy osób przychód nie może być niższy niż podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne. Zatem już sam fakt prowadzenia przez rencistę pozarolniczej działalności gospodarczej powoduje ustalenie, że osiąga on przychód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. To że odwołujący faktycznie z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej osiągnął stratę nie ma wpływu na prawidłowość ustaleń dokonanych przez organ rentowy.

Wobec powyższego organ rentowy słusznie przyjął przychód z działalności gospodarczej przyjmując, że odwołujący osiągał przychód z działalności po 2227,80 zł miesięcznie w roku 2013, nie uwzględniając poniesionej przez w/w straty z tej działalności. Roczne rozliczenie świadczenia ubezpieczonego na podstawie art. 103 i art. 104 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst Dz.U. z 2009 r. nr 153, i poz. 1227, ze zm.) pobierającego rentę, pozostającego w zatrudnieniu i prowadzącego działalność gospodarczą musi uwzględniać przychód z tej działalności w wysokości kwoty zadeklarowanej, nie niższej jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek w rozumieniu art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (jedn. tekst Dz.U. z 2009 r. nr 205, poz. 1585, ze zm.), nawet wówczas, gdy rzeczywisty przychód z tej działalności osiągnięty został znacznie poniżej tej kwoty (wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 5.01.2011r III AUa 657/10, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25.04.2013r III AUa 1082/12).

A. P. od 15.11.2012 r. pobiera rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji przyznana decyzją z 24.05.2013 do 31.12.2015r. W sprawie było bezsporne, że w 2013 r. uzyskiwał przychody z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. od 1.01.2013 r. do 31.12.2013 r. uzyskując wynagrodzenie roczne w kwocie 24000,00zł tj. miesięcznie 2000,00 zł. i w lipcu 2013 r. z tytułu zatrudnienia w (...)SA w kwocie 160,00 zł brutto.

Odwołujący prowadzi także działalność gospodarczą, z której w 2013 r. osiągnął stratę w wysokości 15227,00 zł. W myśl art. 104 ust. 1a ustawy emerytalnej w związku z art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm) jako przychód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej należało zatem przyjąć kwotę zadeklarowaną, nie mniejszą jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. W 2013 r. minimalna podstawa 60% przeciętnego wynagrodzenia to kwota wynosząca miesięcznie -2227,80 zł.

Przesłanką brania pod uwagę przychodów które wpływają na zawieszenie lub zmniejszenie świadczeń według art. 104 ust. 1 ustawy emerytalnej jest wykonywanie działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczeń-emerytalnego i rentowych. Istotne jest zatem fakt, że przychody uzyskiwane są z działalności objętej obowiązkiem ubezpieczenia. Na mocy art. 104 ust. 4 powyższej ustawy uwzględnieniu podlegają również przychody uzyskiwane przez osoby wyłączone z obowiązku ubezpieczenia ze względu na ustalone prawo do emerytury/renty lub wykonujące działalność niepodlegającą obowiązkowi ubezpieczenia z uwagi na podleganie temu obowiązkowi z innego tytułu. Do limitu przychodów wpływających na zawieszenie lub zmniejszenie świadczeń zalicza się przychody uzyskiwane z prowadzenia pozarolniczej działalności, choć - na mocy art. 9 ust. 5 ustawy systemowej z dnia 13 października 1998 r. - emeryci i renciści podlegają dobrowolnie ubezpieczeniu z tego tytułu. Tak jak w przypadku odwołującego. Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. Nr 58, poz. 290 z późn. zm.) dochód - przychód w myśl ustawy emerytalnej osiągnany z dwóch lub więcej tytułów wymienionych w § 1 ust. 1 sumuje się. Organ rentowy zatem jak najbardziej zasadnie zsumował przychody uzyskiwane przez odwołującego z tytułu zatrudnienia na: umowę o pracę oraz z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i ustalił jego łączny przychód w 2013 r. na kwotę 50893,60 zł. W 2013 r. roczna kwota graniczna wynosząca 70 % przeciętnego wynagrodzenia; uzasadniająca zmniejszenie świadczenia wynosiła 30661,20 zł, natomiast roczna kwota graniczna uzasadniająca -zawieszenie świadczenia wynosiła 56941,30 zł - zgodnie z Komunikatem Prezesa ZUS z dnia 19 listopada 2013 r. (M.P. z 2013 r., poz. 961). W świetle powyższych ustaleń przychód odwołującego w 2013 r. przekroczył kwotę stanowiącą 70% przeciętnego rocznego wynagrodzenia, dlatego też organ rentowy zasadnie zaskarżoną decyzją stwierdził, że świadczenie podlega zmniejszeniu. Organ rentowy może dokonać rozliczenia przychodu na dwa sposoby tj. w systemie miesięcznym, porównując osiągnięty przychód w poszczególnych miesiącach z dopuszczalnymi limitami w tych miesiącach, lub też w systemie rocznym, porównując łączny przychód osiągnięty w roku kalendarzowym, z dopuszczalnymi limitami dla tego roku i dla odwołującego korzystniejszy był sposób pierwszy.

Z miesięcznego rozliczenia przychodu przedstawionego w decyzji wynika: że i osiągnięty przychód w poszczególnych miesiącach 2013 r. uzasadniał zmniejszenie świadczenia łącznie o kwotę - 6547,20 zł Świadczenie w poszczególnych miesiącach było wypłacane w pełnej wysokości. Natomiast kwoty graniczne odpowiadające 70% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń wynosiły: od 01.01.2013 r. do 28.02.2013 r. -2457,20 zł, od 01.03.2013 r. do 31.05.2013 r. - 2583,30 zł, od 01.06.2013 r. do 31.08.2013 r. - 2618,10 zł od 01.09.2013 r. - 2528,80 zł, a od 01.12.2013 r. - 2556,20 zł.

A. P. był pouczony o ustawowym obowiązku zgłaszania osiągniętych przychodów w otrzymywanych decyzjach, które zawierają także pouczenia o zasadach zawieszania i zmniejszania świadczeń w związku z osiąganiem przychodów oraz ich rozliczania. W pkt. VI i VII pouczeń na odwołaniu decyzji o przyznaniu renty znajduje się informacja, iż prawo do renty ulega zawieszeniu w określonych warunkach między innymi w razie osiągania przychodu z tytułu zatrudnienia oraz z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Organ rentowy wskazał w pkt. VI ppkt 1 pouczeń, że za przychód z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej uważa się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne. Takie same pouczenia znajdują się na decyzji określającej rozliczenie przychodów odwołującego za 2012 r. w pkt. II. Także wniosek o przyznanie prawa do renty zawierał pouczenia co do skutków osiągania przychodu w pkt. 11 i 12 wskazując, że szczegółowe zasady zawieszania prawa do świadczenia lub zmniejszenia jego wysokości zawiera (w pouczeniu) decyzja o przyznaniu świadczenia. Zatem twierdzenia odwołującego jakoby nie został prawidłowo pouczony są bezpodstawne i został spełniony wymóg formalnego pouczenia strony o okolicznościach powodujących zawieszenia lub zmniejszenie świadczeń (art. 138 ust. 2 pkt 1 ustawy emerytalnej).

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę należy uznać że organ rentowy zaskarżoną decyzją słusznie ustalił A. P. wysokość przekroczenia dopuszczalnej kwoty przychodu w spornym okresie i w prawidłowej wysokości ustalił wysokość kwoty podlegającej zwrotowi z tytułu tego przekroczenia biorąc pod uwagę przychód osiągnięty z tytułu zatrudnienia i z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Skoro tak, to Sąd oddalił odwołanie jako bezzasadne na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.